

WPISUJE ZDAJĄCY

KOD ZDAJĄCEGO

<div style="border: 1px solid black; width: 80%; margin: 0 auto; height: 20px;"></div>	<div style="border: 1px solid black; width: 80%; margin: 0 auto; height: 20px;"></div>
symbol klasy	symbol zdającego

PRÓBNY EGZAMIN MATURALNY Z NOWĄ ERĄ FIZYKA – POZIOM ROZSZERZONY

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera **20** stron (zadania 1–15).
Ewentualny brak stron zgłoś nauczycielowi nadzorującemu egzamin.
2. Odpowiedzi do każdego zadania zapisz w miejscu na to przeznaczonym.
3. W rozwiązaniach zadań rachunkowych przedstaw tok rozumowania prowadzący do ostatecznego wyniku oraz pamiętaj o podaniu jednostek.
4. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
5. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
6. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
7. Podczas egzaminu możesz korzystać z *Wybranych wzorów i stałych fizykochemicznych na egzamin maturalny z biologii, chemii i fizyki*, linijki oraz kalkulatora prostego.
8. Na tej stronie wpisz swój kod.
9. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla osoby sprawdzającej.

Powodzenia!

STYCZEŃ 2019

**Czas pracy:
180 minut**

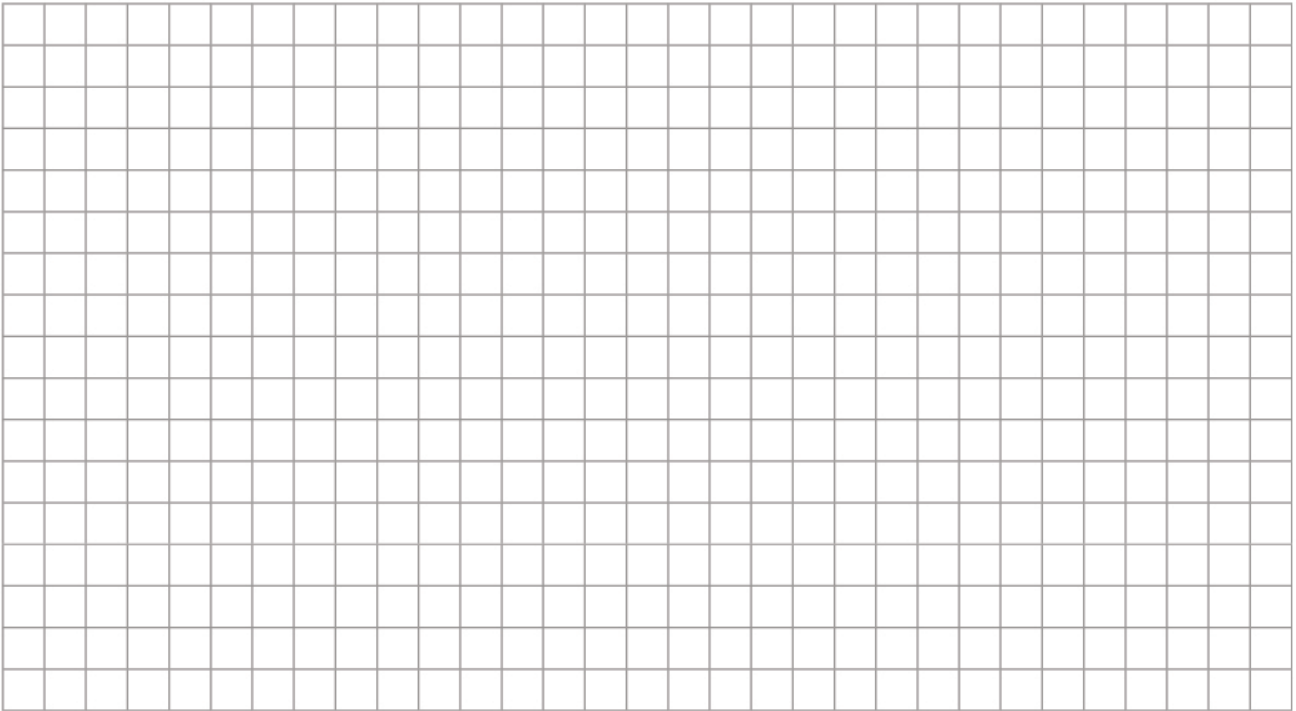
**Liczba punktów
do uzyskania: 60**

Zadanie 1.

Dwa statki poruszają się po spokojnym jeziorze ruchem jednostajnym prostoliniowym. W układzie współrzędnych x, y związanym z brzegiem jeziora współrzędne położenia statków w chwili początkowej to $P_1 = (0 \text{ km}, 0 \text{ km})$ i $P_2 = (0 \text{ km}, 10 \text{ km})$. Wektor prędkości \vec{v}_1 pierwszego statku ma składowe $\vec{v}_{1x} = 8 \frac{\text{km}}{\text{h}}$ i $\vec{v}_{1y} = 4 \frac{\text{km}}{\text{h}}$. Wektor prędkości drugiego statku ma tylko jedną niezerową składową $\vec{v}_{2x} = 8 \frac{\text{km}}{\text{h}}$.

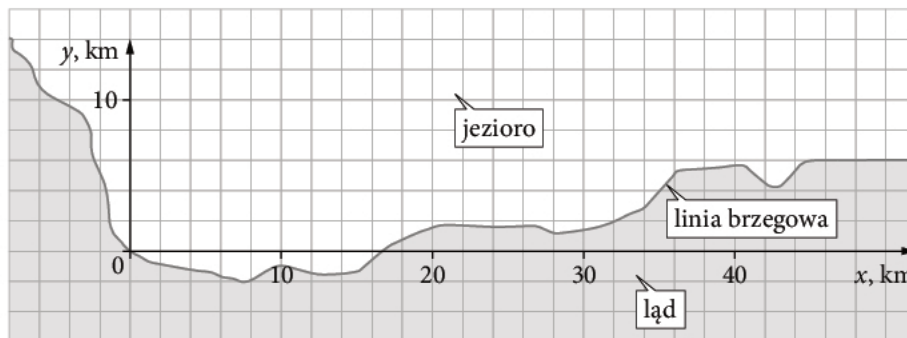
Zadanie 1.1. (0–2)

Oblicz wartość prędkości \vec{v}_1 w $\frac{\text{km}}{\text{h}}$. Wynik podaj z dokładnością do dwóch cyfr znaczących.

Zadanie 1.2. (0–2)

Poniżej zamieszczono układ współrzędnych x, y związany z brzegiem jeziora.

W podanym układzie współrzędnych:

- zaznacz początkowe położenie statków,
- narysuj wektor prędkości każdego statku (zachowując proporcje między nimi),
- narysuj tor ruchu każdego statku.

Zadanie 1.3. (0–2)

Czy statki się zderzą, jeśli każdy utrzyma kurs i prędkość? Jeśli uważasz, że tak, to podaj współrzędne przewidywanego miejsca spotkania oraz czas, po którym ono nastąpi. Jeśli sądzisz, że się nie zderzą, to uzasadnij odpowiedź.

Wypełnia sprawdzający	Nr zadania	1.1	1.2	1.3
	Maks. liczba pkt	2	2	2
	Uzyskana liczba pkt			

Zadanie 2.3. (0–1)

Wybierz poprawne dokończenie zdania.

Klocek poruszał się ruchem

A.	jednostajnie zmiennym,	ponieważ	1.	siła tarcia kinetycznego się nie zmieniała, a siła sprężystości malała.
B.	jednostajnym,		2.	wypadkowa sił sprężystości i tarcia się nie zmieniała.
C.	niejednostajnie zmiennym,		3.	siła sprężystości równoważyła siłę tarcia kinetycznego.

Zadanie 2.4. (0–1)

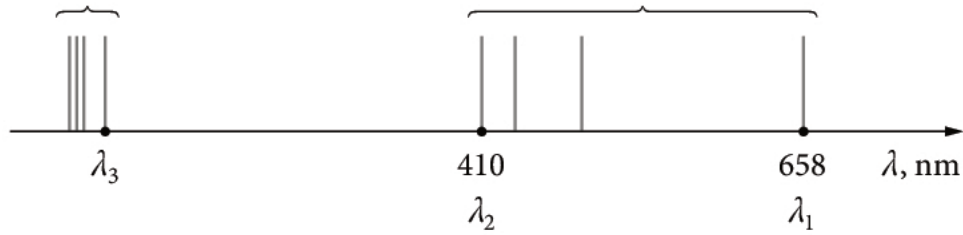
Oceń prawdziwość zdań. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

1.	Klocek osiągnął prędkość o największej wartości wtedy, gdy działające na niego siły się zrównoważyły.	P	F
2.	Podczas ruchu kierunek i zwrot wektora prędkości klocka były stałe.	P	F
3.	Zawieszenie klocka na sprężynce wydłuży ją o 20 cm.	P	F

Wypełnia sprawdzający	Nr zadania	2.1	2.2	2.3	2.4
	Maks. liczba pkt	2	2	1	1
	Uzyskana liczba pkt				

Zadanie 10.

Na rysunku przedstawiono fragment widma promieniowania atomu wodoru zawierający po cztery pierwsze linie dwóch sąsiednich serii widmowych, z których jedna – seria Balmera – leży w obszarze widzialnym widma.

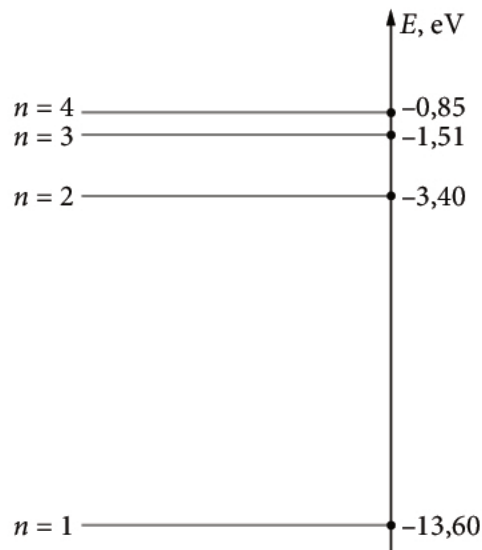
Zadanie 10.1. (0–1)

Oceń prawdziwość zdań. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

1.	Seria zawierająca linię λ_1 to seria Balmera.	P	F
2.	Linia o długości λ_3 leży w podczerwieni.	P	F

Zadanie 10.2. (0–3)

a) Na zamieszczonym niżej schemacie poziomów energetycznych atomu wodoru zaznacz strzałkami te przejścia elektronu pomiędzy poziomami, które związane są z emisją kwantów o długościach fal λ_1 i λ_3 .

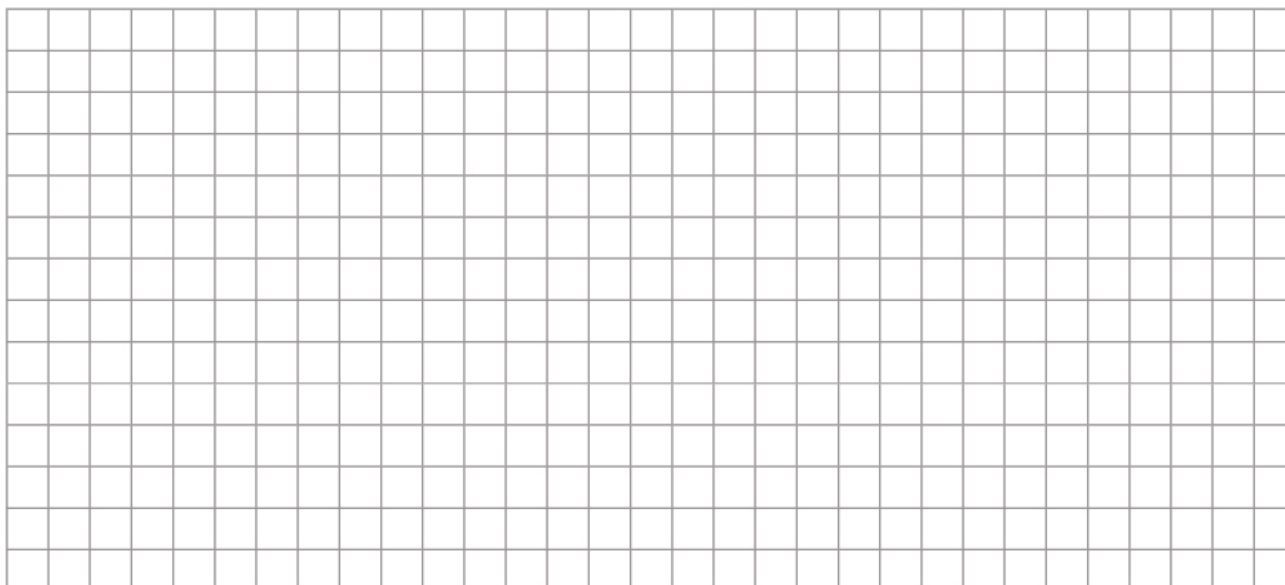
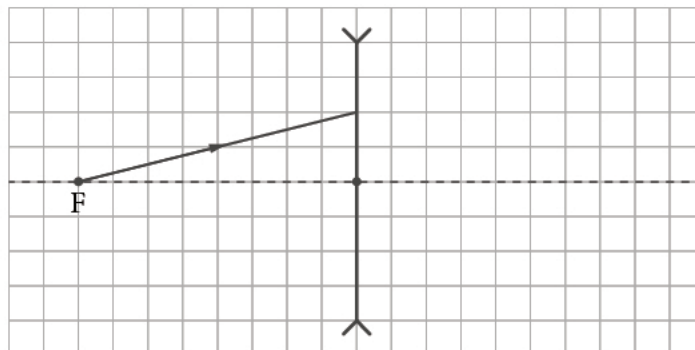

Zadanie 13. (0–2)

Małe źródło światła umieszczono w ognisku soczewki rozpraszającej, w odległości 8 cm przed tą soczewką.

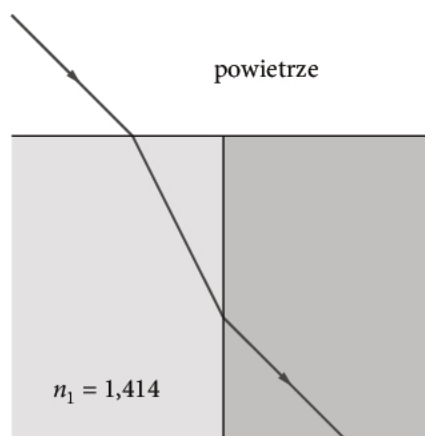
a) Ustal, w jakiej odległości od soczewki powstanie obraz źródła.

b) Narysuj dalszy bieg promienia przedstawionego na rysunku.

Zadanie 14.

Światło biegnie w powietrzu i pada pod kątem 45° na powierzchnię bloku szkła o współczynniku załamania 1,414 (jak na rysunku).

Zadanie 14.1. (0–3)

Ustal, jaki współczynnik załamania powinien mieć drugi blok szkła (z prawej strony rysunku), aby światło biegło w nim w tym samym kierunku, w jakim biegnie w powietrzu. Wynik podaj z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku. Przyjmij $\sqrt{2} = 1,414$.

Zadanie 14.2. (0–3)

Założmy, że dwa bloki szklane mają współczynniki załamania $n_1 = 1,414$ i $n_2 = 1,601$.

Oblicz kąt graniczny dla światła biegnącego w drugim bloku i padającego na powierzchnię graniczną między blokami. Wynik podaj z dokładnością do 1° .

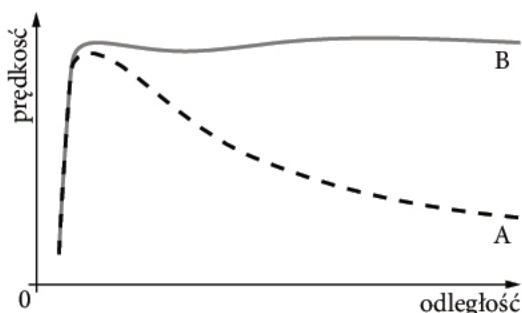
Wypełnia sprawdzający	Nr zadania	13	14.1	14.2
	Maks. liczba pkt	2	3	3
	Uzyskana liczba pkt			

Zadanie 15.

TAJEMNICZA CIEMNA MATERIA

[...] Innymi obiektami, bardzo ważnymi w kontekście ciemnej materii, są galaktyki spiralne. Widoczna w nich materia (gwiazdy, gaz, pył) rotuje w płaszczyźnie dysku wokół centrum galaktyki. Galaktyki takie przez teleskop widziane są jako płaskie, cienkie obiekty o pięknej, spiralnej strukturze. Można zmierzyć prędkość rotacji materii w galaktyce (wykorzystując efekt Dopplera) i sporządzić wykres zależności tej prędkości od odległości od centrum galaktyki. Wykres zależności jest krzywą rotacji galaktyki, bardzo ważną dla badania jej dynamiki.

W 1970 roku astronomowie Vera Rubin oraz W. Kent Ford zaobserwowali, że krzywa rotacji galaktyki spiralnej M31 jest w przybliżeniu płaska. Późniejsze obserwacje wykazały, że galaktyk o płaskiej krzywej rotacji jest więcej. Dlaczego było to ważne i zaskakujące? Ponieważ, obserwując galaktyki spiralne, widzimy, że ich obszary centralne są bardzo jasne w porównaniu z obszarami znajdującymi się nieco dalej od centrum. To sugeruje, że materia w tych galaktykach powinna być skupiona w centrum, a w związku z tym materia w zewnętrznych obszarach powinna poruszać się w przybliżeniu tak, jakby znajdowała się już poza masą wytwarzającą pole grawitacyjne. Powinna więc mieć krzywą rotacji, w której prędkość zmniejsza się wraz ze wzrostem odległości od centrum galaktyk, czyli jest keplerowska. Natomiast płaska krzywa rotacji, czyli taka, w której prędkość nie zmienia się wraz z promieniem, sugerowała, że w galaktykach spiralnych powinna znajdować się materia nieświecąca – szczególnie dużo powinno być jej w zewnętrznych częściach tych galaktyk.

Rys. Schematyczne przedstawienie krzywych rotacji: B – krzywa rotacji płaska, obserwowana dla wielu galaktyk spiralnych; A – krzywa rotacji keplerowska, taka, jakiej oczekiwano na podstawie obserwacji jasności galaktyk

Joanna Jałocha, *Tajemnicza ciemna materia*, „Neutrino” 31/2015

Zadanie 15.1. (0–1)

Oceń prawdziwość zdań. Zaznacz P, jeśli zdanie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

1.	Krzywa A na wykresie przedstawia krzywą rotacji galaktyki M31.	P	F
2.	Pomiar prędkości rotacji materii w galaktyce wymaga rejestracji długości fal świetlnych emitowanych przez materię galaktyki.	P	F
3.	W galaktyce spiralnej ciemna materia znajduje się głównie w centralnej części galaktyki.	P	F

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)

